

Katarína Lukáčová:

Kontrastné porovnanie anglického a španielskeho pasívu na základe korpusu

(Posudek rigorózní práce)

Volba tématu zdařilé diplomové práce Kataríny Lukáčové, uznané jako práce rigorózní, je sama o sobě průkopnická. Ukazuje totiž cestu, kterou se pravděpodobně bude ubírat empirické zkoumání jazyků v nejbližší budoucnosti.

Autorka přistoupila ke zpracování svého tématu velmi zodpovědně a s výborným rozhledem jak v teoretické gramatice, tak v parametrech všech tří porovnávaných jazyků: španělštiny, angličtiny a češtiny.

Teoretický rámec práce se opírá o lingvisticky interpretační publikace, tj. neomezuje se jen na normativní mluvnici. Vycházejíc z tohoto lingvistického základu, ukázala autorka podstatu kategorie diateze ve vztahu k morfologické kategorii slovesného rodu, funkce a výrazové prostředky pasiva a jeho vztah k jazykovým kategoriím různého řádu (aktuálnímu členění výpovědi, kondenzovanosti predikace, aspektu, stylistické povaze textu). Práce má jasnou a dobře zvládnutou metodologii a nepochybně byla i dobře vedena; ve prospěch autorčin pak mluví to, že měla jasnou představu o cíli, kterého chce dosáhnout. V úvodu formulovala několik otázek, na něž v analytické části hledá odpovědi, které pak souhrnně předkládá v závěrech.

Analytickou část si autorka nijak neusnadňuje: s oporou o materiál korpusu InterCorp soustavně vyhledává a komentuje kontrastivně relevantní fakta, porovnává využití jednotlivých prostředků ve zkoumaných jazycích, navíc s rozlišením jejich výskytu v textu odborném a v textu beletristickém, blízkém běžně mluvenému jazyku. Každý doklad je uveden ve všech třech jazykových verzích, všechny pak jsou shrnuty a tematicky klasifikovány v příloze. Z hlediska korpusové lingvistiky by se daly některé metodologické postupy vylepšit (viz posudek vedoucího diplomové práce), v lingvistické interpretaci však nebylo zjištěno žádné pochybení.

Vzhledem k výborné kvalitě práce kladu tedy k obhajobě tuto meritorní otázku: je možno pro španělské pasivum vymezit hranici mezi morfologickou (predikační) a syntaktickou (adjektivní) interpretací a je možno najít nějaké kolokační restriktce, které by toto rozlišení podpořily? Je v tomto ohledu nějaký rozdíl mezi pasivně dějovou participiální konstrukcí (sloveso *ser*) a konstrukcí pasivně rezultativní (sloveso *estar*)? Je možno v rezultativní konstrukci vidět větší míru syntaktické autonomizace participia?

Vcelku lze říci, že diplomová/disertační práce Kataríny Lukáčové přesahuje úroveň u diplomových prací obvyklou, vyhovuje i požadavkům práce rigorózní a prokazuje autorčiny teoretické i praktické předpoklady k úspěšnému působení v lingvistice.

Plně doporučuji předloženou práci k obhajobě, považuji ji za velmi hodnotnou a předběžně ji hodnotím stupněm výborně.

V Praze dne 19. dubna 2012

Prof. PhDr. Bohumil Zavadil, CSc.